

IRENA GAYATRI HORVAT

PREROKINJE

LIKOVNA RAZSTAVA

Mestni muzej
Kosova graščina
Jesenice

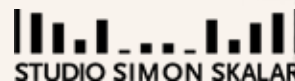
2. 7. 2026 – 5. 9. 2026

IRENA GAYATRI HORVAT

PREROKINJE

LIKOVNA RAZSTAVA

IRENA GAYATRI HORVAT IN RAZSTAVA PREROKINJE

Irena Gayatri Horvat (1968) je akademska slikarka, rojena v Zagrebu. Tam je zaključila tudi Akademijo likovnih umetnosti, kjer je študirala slikarstvo pri profesorju Miroslavu Šuteju ter grafiko in oblikovanje pri profesorju Zdravku Tišljariju. Čeprav je formalno izobrazena kot slikarka, je kmalu ugotovila, da sta ji bližje tehniki risbe in grafike. Sčasoma je v svoje delo začela vključevati še tekstil, instalacijo, fotografijo in performativne elemente, pogosto sodeluje tudi z glasbeniki ter ustvarjalci z drugih umetniških področij. Na študijskih potovanjih je preučevala mnoge kulture sveta, med drugim je obiskala Indijo, Nepal, Tibet, Malezijo, Tajsko, Indonezijo, Argentino in Čile. Ob likovni dejavnosti sodeluje tudi na številnih projektih, samostojnih in skupinskih razstavah ter na mednarodnih umetniških simpozijih doma in po svetu. Ob slikarstvu se posveča tudi art terapiji ter skupinskim projektom z otroki in odraslimi. Od leta 2020 študira na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru, kjer je vpisala doktorski študij na temo izvirne otroške risbe. V Sloveniji na umetniškem področju deluje že od leta 2006, od leta 2012 je članica stanovskega društva ZDSLJ in Likovnega društva Kranj. Je tudi članica HDLU in HULULK Zagreb, saj živi in ustvarja tako v Sloveniji kot na Hrvaškem. Za svoje delo je prejela več priznanj.

Ireni Gayatri Horvat njena številna potovanja predstavljajo pomemben vir navdiha, saj so srečevanja z različnimi kulturami, krajinami in duhovnimi tradicijami močno zaznamovala njen pogled na umetnost. V svoja dela zato pogosto vključuje elemente različnih kulturnih izročil, mitologij in simbolnih elementov, ki jih združuje v osebno likovno pripoved. Njena dela izhajajo iz izrazito intuitivnega in kontemplativnega ustvarjalnega procesa. Umetnico zanima predvsem tisto, kar ostaja očem nevidno: spomin, energija prostora, notranja stanja človeka ter vezi, ki povezujejo človeka z naravo in njegovim

*Japodska žena (zgoraj) in
simbol za Mokošu (spodaj),
2026, linorez, detajl*

notranjim svetom. Njene podobe ne nastajajo kot posnetki vidne resničnosti, temveč kot simbolni zemljevidi pomenov. V tem se njeno ustvarjanje približuje vizualnemu jeziku številnih arhaičnih kultur, kjer podoba ni namenjena posnemanju sveta, ampak razumevanju njegovih globljih zakonitosti. Prerokinje, čuvaji gozda in Morana tako niso zgolj liki iz mitoloških pripovedi, temveč arhetipske podobe, skozi katere umetnica premišljuje o človekovem odnosu do narave, duhovnosti in prihodnosti. Njeno delo zato presega meje klasične krajine ali figuralike ter se umešča v polje simbolizma, vizionarske umetnosti in sodobnih duhovno naravnanih umetniških praks. Likovno se umetnica giblje med slikarstvom, risbo, grafiko, linorezom, odtisi na tekstilu, instalacijo in prostorsko postavitvijo. Likovni jezik Irene Gayatri Horvat temelji na platenju podob, simbolov in materialov. Njena dela pogosto združujejo prepoznavne oblike iz narave z abstraktnimi strukturami, sledmi risbe, grafičnimi intervencijami in subtilnimi barvnimi prehodi.

Razstava *Prerokinje*, ki jo je Irena Gayatri Horvat pripravila v Mestnem muzeju Kosova graščina na Jesenicah, predstavlja nov premislek o vlogi ženskih arhetipov, človekovem odnosu do narave in negotovi prihodnosti sodobnega sveta. Umetnica tudi tokrat ostaja zvesta temam, ki zaznamujejo njen opus že vrsto let – gozdu kot prostoru preobrazbe, mitološkim podobam, duhovni izkušnji in iskanju ravnovesja med človekom in naravnim okoljem. Pomemben del razstavne izkušnje predstavlja tudi dolgoletno sodelovanje s skladateljem in zvočnim umetnikom Simonom Skalarjem. Zvok tako postane enakovreden element razstavnega ambienta in pomemben soustvarjalec celostne izkušnje prostora. Umetnica se poleg kombinacije slikarstva in uporabe grafične tehnike linoreza z odtisi na rižev papir in umetno svilo na razstavi *Prerokinje* posluži še uporabe svetlobnih efektov v neon barvi in UV razsvetljave.

od zgoraj navzdol:

- *Prerokinja*, 2026, linorez, detajl
- *Perunika*, 2026, linorez, detajl
- *Fibula*, 2026, linorez, detajl

Vsebinsko središče razstave predstavljajo prerokinje – skrivnostne ženske figure, ki v kolektivnem spominu različnih kultur nastopajo kot vedeževalke, zdravilke, šamanke in varuhinje znanja. Nekoč so znale brati znamenja narave, razumele njene cikle ter pomagale ljudem pri soočanju z rojstvom, smrtjo, boleznijo in vsakodnevnimi življenjskimi vprašanji. Čeprav so bile pogosto potisnjene na rob družbe ali celo demonizirane, je njihova simbolna moč preživela vse do danes. Irena Gayatri Horvat se sprašuje, ali sodobni človek še premore modrost, ki bi mu omogočila razumeti znamenja časa. V svetu nenehne naglice, tehnoloških sprememb in vse bolj očitnih okoljskih kriz postaja vprašanje izgubljene povezanosti z naravo eno ključnih izhodišč razstave.

Ena izmed instalacij je sestavljena iz petih prerokinj, ki stojijo v krogu okoli ognja in nas skušajo opozoriti na prihajajoči kaos, uničevanje narave, dehumanizacijo in razpad sveta, kot ga poznamo. Pri oblikovanju podob prerokinj se umetnica navezuje na različne simbole in predmete iz staroslovanske ter japodske kulture. Ornamentalni detajli, ki jih v dela vnaša z linorezom, izhajajo iz njenega osebnega spomina na pripovedi o arheoloških najdbah iz Bezdanjače, pozneje pa tudi iz neposrednega srečanja s temi predmeti v Arheološkem muzeju v Zagrebu. V podobah prerokinj se tako pojavljajo motivi japodske kape, spiral, pektoralov z glavo konjička in obeskov v obliki ženske figure.

V nadaljevanju razstave nas umetnica obda z gozdom, mogočna debela pa v umetničini interpretaciji prevzemajo vlogo čuvajev gozda, šamanov, gorostasov in mističnih varuhov starodavnih modrosti. Njihove črno-bele podobe ustvarjajo vtis brezčasnosti in obiskovalca vabijo v prostor med resničnostjo in mitom. Umetnica razume gozd kot prostor preobrazbe in notranje rasti ter kot nenehno spreminjajoč se svet, v katerem se srečujejo resničnost, domišljija in spomin. Med drevesi kot megla lebdi zgodbe, rojene iz človekovega strahu pred neznanim in njegovega občudovanja narave. Svetloba med krošnjami in šepet vetra ustvarjata občutek toplote, miru in brezčasne modrosti. Umetnica v svojem razmišljanju izpostavi lik Gozdne Matere, starodavne gospodarice gozda in varuhinje svetega gaja ter vseh bitij v njem. Ob tem odpira vprašanje: če je narava stoletja varovala človeka, ali ga lahko danes obvaruje še pred njim samim?

Pot skozi gozd bi lahko razumeli kot simbolno potovanje preobrazbe in iskanja ravnovesja. Toda v zaključnem prostoru razstave umetnica to možnost postavi pod vprašaj. Tu se obiskovalec sooči z Morano, slovansko boginjo zime, smrti in prehoda, ki v njenem razumevanju postane simbol posledic človekovega poseganja v naravno ravnovesje. Njena podoba uteleša tesnobo sodobnega časa, zaznamovanega s podnebnimi spremembami, okoljskimi pretresi in občutkom negotove prihodnosti. Umetnica možnosti rešitve na tej točki ne vidi več.

Razstava *Prerokinje* je zasnovana skoraj kot simbolna opozorilna pot. Začne se v prostoru rodovitnosti, ženskega znanja in tesne povezanosti človeka z naravo, nadaljuje skozi gozd kot prostor notranje preobrazbe in duhovnega iskanja, nato pa se zaključi v soočenju z vizijo prihodnosti, v kateri se človek sreča s posledicami svojih dejanj. Pot skozi gozd, ki je sprva obljubljala možnost preobrazbe in odrešitve, se tu spremeni v vprašanje, ali smo kot družba še sposobni preprečiti zdrs v prihodnost, ki jo napovedujejo prerokinje.

Daša Čopi, kustosinja GMJ

Zlati gozd, 2023, mešana tehnika na platnu, diptih, 120 x 120 cm

Poletni gozd je prepoln zvonkega smeha, 2025, mešana tehnika na platnu, 120 x 90 cm

.....
Rajski gozd, 2026, mešana tehnika na platnu, diptih, 120 x 90 cm

.....
Rajski gozd, 2026, mešana tehnika na platnu, diptih, 120 x 90 cm

.....
Šamanski ples gozdnih vil, 2021, mešana tehnika na platnu, triptih, 120 x 90 cm

Prerokinje

*Na vrhu najvišje gore stoje prerokinje,
veter odnaša njihov glas
v doline k ljudem.*

Nihče ne sliši.

Veter veje besede, ki govore

o črni zimi, o mrazu,

temačnejšem od grehov človeka.

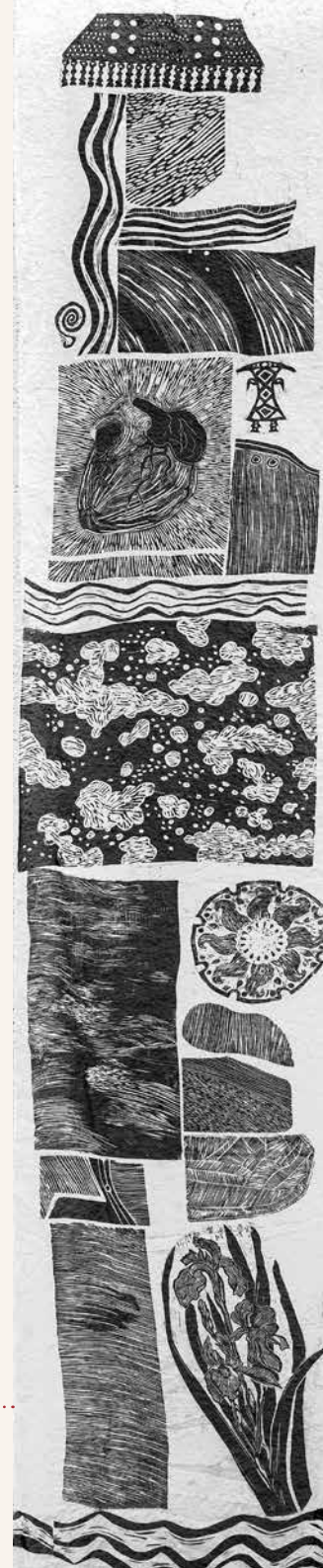
»Ne koplji pregloboko v maternico zemlje,

ne zidaj stolpa, višjega od svoje duše.

Ne zastrupljaj reke, tvoji otroci jo bodo pili.«

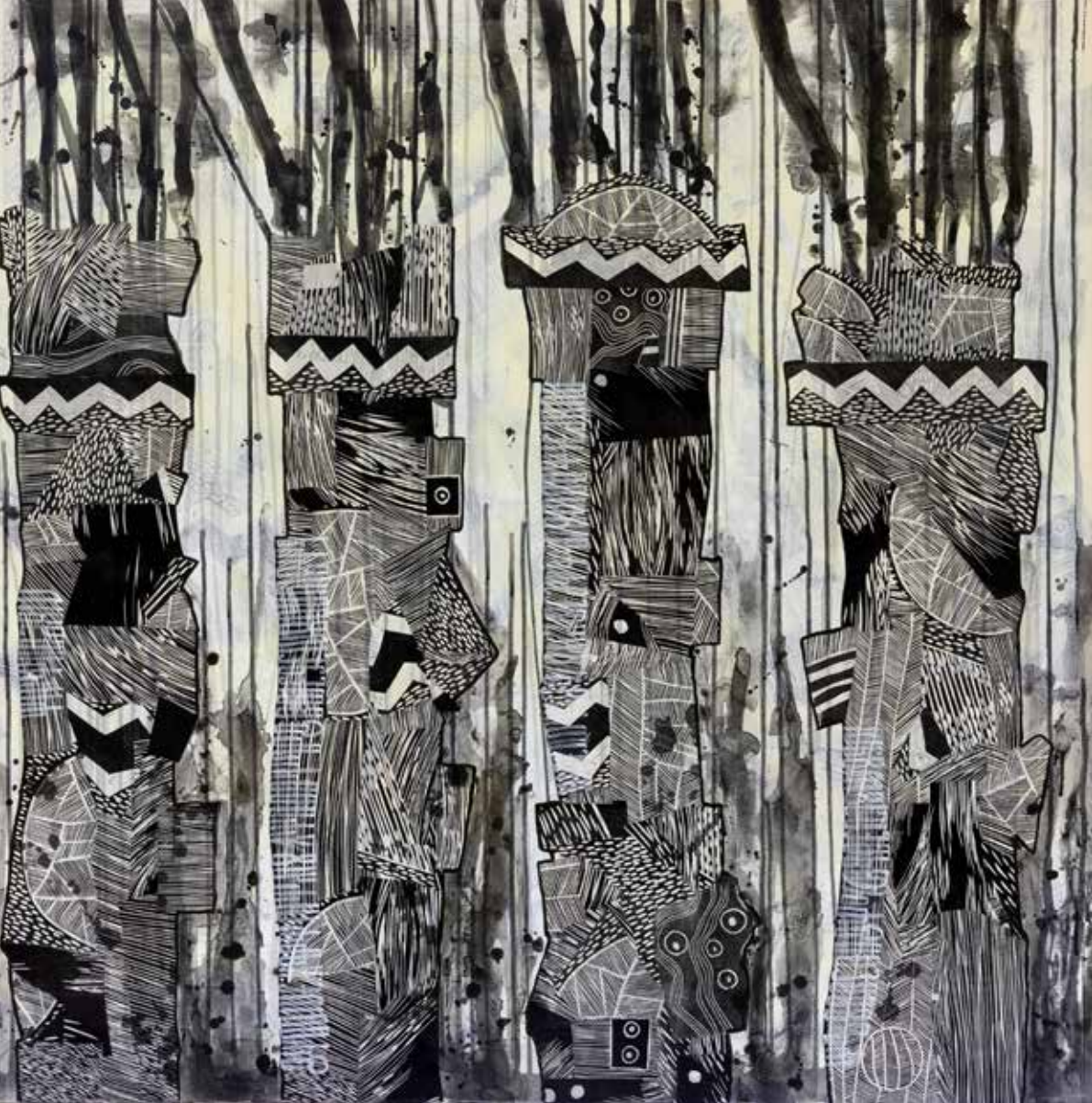
Nihče ne sliši.

Prerokinja, 2024, linorez na svili, 300 x 50 cm

O človek

*O človek, požgal si še zadnje drevo,
sveto drevo, zakoličeno os sveta.
Tvoj pohlep je tvoj vodnik.
Zgradil si mesta iz dima,
prodal si nebo, modro svobodo,
Izruval gozd v pohlepu, ki mu praviš napredek.
Veter tuli s kriki brez vrnitve.
Ni več prerokinj v umirajočem svetu.
V pepelu pozabe brez imena in obstoja
je najhujša muka izkrivljena poslednja misel
pred padcem v brezno zadnjega krika.
Tišina pada z neba.
Pozaba, tiha pozaba
se plazi v kosti sveta, pozabili smo sebe.*

Breze, šamanski čuvaji gozda, 2021, mešana tehnika na kartonu, diptih, 100 x 100 cm

Čuvaj gozda,
2024,
mešana tehnika na kartonu,
200 x 60 cm

Gozd, 2023, instalacija, linorez na umetni svili

Gozd, 2023, instalacija, linorez na umetni svili

Gozd, 2023, instalacija, linorez na umetni svili

Gozd, 2023, instalacija, linorez na umetni svili

Morana

Visoka žena, brez obraza, praznih oči.
Zaostajajoča. Počasna. Mokra. Ledena.
Njeno dihanje postaja vse glasnejše.
Morana se dviga iz blata močvirja
naših razpadlih sanj.
Lasje so ji polni gnezda mrtvih ptic.
Vstopa v tvoje sanje,
postaja tvoj obraz, moder in mrtev,
je goreči gozd v tvojih pljučih,
ki lomi led v navalu besa,
ki lomi kosti trenutka.
»Zdaj veš.«
»Zdaj se zavedaš.«
Morje dima golta nebo.
Razpadlo nebo, sivo in oteklo.
Ogromna rana sveta.
Vode naraščajo, črne, brez dežja.
Hlad se seli v kosti,
sila, ki razžira svet odznotraj.
Samo topot kopit – kot srčni utrip Zemlje.
Brezoki konji mrzlega diha.

Temni besi, globlji od vsakega strahu,
uničujejo vse, kar je bila laž.
Drevje poka sredi noči,
debla ogolelega življenja.
Nebo krvavi skozi razpočene oblake.
Reke se valijo v gosti temoti.
Zapadel je črn sneg in ugasnilo je Sonce.
Samo blato in gnile korenine.
»In tvoje korenine.«
Morana sedi na ruševinah sveta
kot kraljica mrtve zime.
Okronana z molkom.
V obleki, stkani iz krokarjevih kril.
Oči mrzle – praznine med zvezdami.
Samo blato in tišina.
Ko zapre oči, umre že zadnje živo bitje.
Čas, okovan v njen dih, stoji v zraku,
v poslednjem kriku človeka brez človečnosti.

Morana,
2026,
instalacija, kolaž linorez
na platnu,
cca. 3 x 1,4 m

likovna razstava

Irena Gayatri Horvat: Prerokinje

Urednica kataloga: Daša Čopi

Besedilo: Daša Čopi

Pesmi: Irena Gayatri Horvat

Prevod pesmi v slovenščino: Nada Šumi

Lektorica: Monika Križaj

Fotografije predmetov: Lojze Kalinšek

Intermedijski nastop in glasba: Simon Skalar

Oblikovanje in tisk: Grafika Zupan, Gozd Martuljek

Izdajatelj in založnik: Gornjesavski muzej Jesenice, zanj Aljaž Pogačnik

Naklada: 100 izvodov

Jesenice, 2026

Na naslovnici: *Čuvaj gozda*, 2024, mešana tehnika na kartonu, 200 x 60 cm

Na zadnji strani: *Rajski gozd*, 2026, mešana tehnika na platnu, diptih, 120 x 90 cm, detajl

Irena Gayatri Horvat: PREROKINJE

